

Ανάμεσα σε πολλά άλλα εγχειρήματα εδώ και τρεισήμισι χρόνια λειτουργούσε στο παράρτημα και το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο που ήταν πιστό στο ραντεβού του κάθε Πέμπτη μετά τις 19.00. Πέρα από την ανάγκη κάποιων ανθρώπων να βρισκόμαστε και να επικοινωνούμε έξω από τις κερδοσκοπικές λογικές των μαγαζιών και των lifestyle προτύπων, το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο κουρέλιαζε έμπρακτα τις βλακείες των ρουφιανογράφων ότι το παράρτημα είναι άβατο και ό,τι άλλο σκεφτόταν κάθε φορά η δημοσιογραφική βλακεία. Δίναμε στον κάθε κάτοικο αυτής της πόλης την ευκαιρία εδώ και τρεισήμισι χρόνια να έρθει μόνος του να δει τι πραγματικά είναι το παράρτημα πέρα από τον παραμορφωτικό καθρέφτη των μμε. Αυτό που ήξεραν όλοι καθώς ανακοιννόταν και με αφίσες ήταν ότι στο παράρτημα κάθε πέμπτη μπορούσε να έρθει ο καθένας για να πει μπύρα σε τιμή κόστους, καφέ με ελεύθερη συνεισφορά, να δει κάποια ταινία χωρίς να πληρώσει είσοδο. Επίσης το άνοιγμα του καφενείου ήταν άλλη μια καλή αφορμή να μπορέσει κάποιος να έρθει σε επαφή και με τα υπόλοιπα εγχειρήματα που στεγάζονταν εκεί, να πάρει κάποιο κινηματικό έντυπο να διαβάσει, να αγοράσει κάποιο βιβλίο από τα αυτοδιαχειριζόμενα βιβλιοπωλεία. Φυσικά ο αντιρατσιστικός κι αντιφασιστικός του χαρακτήρας ήταν αδιαπραγμάτευτος γι' αυτό και οι μετανάστες μπόρεσαν να βρουν ένα καταφύγιο σε μια εν πολλοίς αφιλόξενη γι' αυτούς πόλη. Και όλα αυτά χάρη στον κόπο, το μεράκι και τη συλλογική προσπάθεια των ανθρώπων που το ανοίγανε κάθε Πέμπτη και όχι στην εκμετάλλευση της εργασίας των υπαλλήλων όπως γίνεται στα μαγαζιά. Στο αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο δε θα συναντούσε κανείς σκατόφατσες εργοδοτών, αγχωμένους σερβιτόρους με το υποχρεωτικό από τον εργοδότη καμόγελο στα χείλη ούτε πελάτες που έχουν πάντα δίκιο. Και επειδή κρίση δε σημαίνει ότι υποτιμούν μόνο την εργασία μας αλλά κι ότι προσπαθούν να μας μετατρέψουν σε ένα μάτσο καταθλιπτικούς, εξατομικευμένους και μίζερους ανθρώπους που θα κλείνονται σπίτι τους και θα κλαίνε τη μοίρα τους, το εβδομαδιαίο αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο προσπάθησε να φτιάξει έναν κοινό τόπο συνάντησης κι επικοινωνίας και -γιατί όχι;- συζήτησης των καθημερινών μας προβλημάτων και άλλων πολιτικών ζητημάτων.

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ήταν και πρέπει να μείνει

**ένας χώρος για
επικοινωνία και
συνεύρεση έξω από
εμπορευματικές σχέσεις
και lifestyle καλούπια**